

Postelein op zandstrand langs oever Neder-Rijn. Foto: Kees Groen.

Portret van een plant: Postelein

Postelein (*Portulaca oleracea*) is een eenjarige plant die pas bij voldoende zomerwarmte tot ontwikkeling komt. Ze wordt in Nederland beschouwd als een archeofyt. De plant is waarschijnlijk in de Romeinse tijd in onze streken terechtgekomen. De jonge bladeren en stengels werden gegeten. Het oorspronkelijke verspreidingsgebied is niet met zekerheid bekend, maar ligt waarschijnlijk in Noord-Afrika of het Middellandse Zeegebied. Opmerkelijk is dat archeologisch onderzoek heeft aangetoond dat de soort al voor Columbus Amerika heeft bereikt. Tegenwoordig is de plant een kosmopoliet, die voorkomt in alle werelddelen, van de tropen tot in streken met een koel gematigd klimaat.

In Nederland is Postelein, lang een onregelmatige verschijning zonder bestendige groeiplaatsen geweest. Er gingen jaren voorbij zonder gedocumenteerde vondsten.

Dat veranderde na de warme en droge zomer van 1976. Vanaf toen werden er ieder jaar in één of meerdere kilometerhokken wel planten gescoord. Postelein is tot nu toe vooral in de warmere, zuidelijke helft van het land waargenomen. De planten groeien tussen de straatstenen en op de trottoirs in het stedelijk gebied, maar ook op open, droge zandige bodems in de duinen en op rivieroever. De warme zomers van 1983 en 2003, met vondsten uit 18 resp. 109 kilometerhokken, waren al topjaren. Maar 2018 is, met meldingen uit meer dan 660 kilometerhokken, een absoluut topjaar! Postelein houdt dan ook van warmte en is bovendien uitstekend tegen droogte bestand. Iedereen die wel eens geprobeerd heeft de plant te drogen kan dit beamen. De plant komt net zo vers uit de plantenpers als dat hij er in gaat!

Tekst: Ruud Beringen

In 2018 bestaat Stichting FLORON 30 jaar!

Kijk op www.floron.nl/30 jaar voor de geplande jubileumactiviteiten.